

Foto: Jasper Hof – v.l.n.r. Ingrid Rep, John Kerstens en Anneke Sipkens

‘Het valt echt anders als je namens vier organisaties praat’

Samen bereik je meer dan op eigen houtje. Daarom richtten ANBO, KBO-PCOB, Koepel Gepensioneerden en NOOM een kleine twee jaar geleden de Seniorencoalitie op. Samen vertegenwoordigen zij ruim 350.000 leden. Hoog tijd voor een kennismaking.

Voor de gelegenheid treffen Ingrid Rep, Anneke Sipkens en John Kerstens – bestuurders van respectievelijk KBO-PCOB, ANBO en Koepel Gepensioneerden – elkaar op het ANBO-kantoor in Woerden. De sfeer zit er meteen goed in; er is duidelijk chemie tussen de drie bestuurders. Die is er ook met Jeanny Vreeswijk-Manusiwa en Lucía Lameiro García van NOOM (het landelijk netwerk voor oudere migranten) verzekeren de aanwezigen, maar zij zijn vandaag helaas verhinderd.

Waar kwam het initiatief voor de Seniorencoalitie uit voort?

Sipkens: “Onze wens om de belangenbehartiging van ouderen te verbeteren door de versnippering daarin tegen te gaan. Daar hebben we elkaar gevonden. Het punt is: er zijn veel ouderenorganisaties maar tot nu toe werkten ze los van elkaar, omdat ze organisatorisch verschillen. De een werkt bijvoorbeeld lokaal, de ander regionaal of landelijk. Die versnippering helpt niet bij de belangenbehartiging. Het nieuwe

pensioenstelsel was voor ons de directe aanleiding om te besluiten: nu moet het anders, dit moeten we echt samen doen.”

Kerstens: “Na de verkiezingen kregen de ouderenorganisaties een uur om bij de informateur namens de ouderen te spreken. Samen een uur is beter dan ieder een kwartier, toch? Dat was de eerste keer dat we ons als coalitie presenteerden, met een gezamenlijk manifest waarin we het nieuwe kabinet opriepen tot goed en samenhangend ouderenbeleid.”

Sipkens: “We merkten in Den Haag al meteen dat het echt anders valt, als je namens vier organisaties praat.”

Hoe gaat de Seniorencolitie te werk?

Rep: “Op de voor senioren belangrijke thema’s zoals wonen, ondersteuning en zorg, digitalisering, inkomen en pensioenen gaan we op allerlei manieren te rade bij onze leden. Op bijeenkomsten in het land bijvoorbeeld inventariseren we wat zij belangrijk vinden voor een zelfstandig, gelukkig en gezond leven. Welke ideeën werken, welke niet? De uitkomsten brengen we samen voor het voetlicht. Dat doen we vooral in Den Haag, waar we regelmatig overleg hebben met ministers. Soms moeten we bij de beleidsmakers nog wel op onze strepen staan, hoor: betrek ons erbij, dan praat je niet alleen óver maar juist ook mét ouderen.”

Wat levert dat op?

Sipkens: “We hebben bijvoorbeeld vorig jaar samen met Alzheimer Nederland een subsidie gekregen om na corona weer activiteiten op te starten. ANBO heeft daarmee een digitaal trefpunt gebouwd waar mensen elkaar weer konden vinden. Zulke initiatieven zijn waardevol, want veel ouderen zijn in coronatijd vereenzaamd. Als coalitie gaan we steeds meer samen doen. Zo maken we plannen voor een gezamenlijke aanpak om via enquêtes, focusgroepen en festivals op te halen wat ouderen nodig hebben op het gebied van wonen, ondersteuning en zorg.”

Kerstens: “In Den Haag hameren we op een integrale aanpak van deze cruciale thema’s. Dat is hard nodig, want wonen valt onder de ene minister, maar voor ondersteuning en zorg is een andere minister verantwoordelijk. We noemen wonen, ondersteuning en zorg trouwens altijd bewust in die volgorde. Goed ouder worden begint bij goed en prettig wonen in fijne wijken. Mensen kunnen daar zelfstandig blijven wonen als voorzieningen, ondersteuning, maar ook informele en formele zorg dichtbij en slim georganiseerd zijn.”

Elke organisatie in de coalitie heeft een eigen identiteit. Zit dat jullie nog weleens in de weg?

Rep: “We behartigen samen de belangen van ouderen. Dat staat voor ons echt voorop en dan moet je ook over je eigen schaduw heen willen stappen. De

voorwaarden scheppen die voor alle ouderen een goed leven mogelijk maken, daar gaat het ons om. Daarbij wegen waarden het zwaarst en die delen we.”

Kerstens: “Een mooi voorbeeld is het stuk dat we als coalitie in Trouw hebben gepubliceerd over de Wet voltooid leven. De kern: als het gaat over sterven mogen ouderen daar zelf iets van vinden. Betrek ze er daarom bij en doe dat zorgvuldig.”

Sipkens: “Een gedeelde waarde is ook constructief zijn, vooruit willen. We zijn niet overal tegen, we onderzoeken juist: hoe kan het wél. Nederland telt nu 3,5 miljoen 65-plussers, in 2040 zijn dat er 5 miljoen. Daar moet onze samenleving beter op worden ingericht zodat het fijn is om in Nederland ouder te worden en oud te zijn.”

Wat mogen ouderen de komende jaren van de Seniorencolitie verwachten?

Kerstens: “Dat we met één heldere stem spreken, maar wel de meerstemmigheid laten horen die hoort bij de diversiteit in onze samenleving.”

Sipkens: “We blijven heel nauwgezet volgen of en hoe de beleidsvoornemens voor wonen, ondersteuning en zorg vorm krijgen. Kwaliteit van leven staat voor ons centraal, daar blijven we aandacht voor vragen.”

Rep: “Er zijn hobbels op de weg, zoals personeelstekorten in de zorg en de stikstofcrisis die woningbouw bemoeilijkt. Dus willen we nu al weten: als het niet lukt, wat is dan plan B? Praat met ouderen en doe dat via onze verenigingen.’

Kunnen andere ouderenorganisaties toetreden tot de Seniorencolitie?

Sipkens: “Heel graag zelfs! Dan kunnen we een nóg krachtiger vuist maken en dat is in het belang van alle ouderen.”

Dit artikel is tot stand gekomen in samenwerking met KBO-PCOB en Koepel Gepensioneerden en is geschreven door Annemieke Lenssinck.